

нѣвѣстни. Защо то отъ нѣколко дни адренно те важе бѣше стигнало въ морско то дно, и шара, кой то дигаше горѣ, сичише чи не бѣше сушата земля много далеко. Непрестанно птицы те ся омножаваха, и не са были само отъ морски те, но и отъ оныя, кои то живѣять въ суша та. Пинтовн те корабленицы пригладяха, чи плава тростъ, кой то ся виждаше, чи е подрѣзанъ, така и една часть отъ древо подрѣзано. Нигини те корабленицы, оловиха единъ клонъ отъ едно древо съ червени конички, совсѣмъ прѣсны, около солнечно те засѣданѣ ся виждаха облацы совсѣмъ различно, въздуха былъ по сладокъ, и по топлъ; и ноцно време бываше вѣтръ неравенъ, и нестоялъ.

Продолженіе.

Сичи те тѣя знаменія толко много увѣряваха Коломба, чи ся намѣрува близо при суша та, що въ единадесятый день Октомврія подвечерь, послѣ моленіе то къ Богу, заповѣда да соберать платка та, и да внимають да не бы подпадне кораба ноцное време на суша та. Въ това растоянїе, сички те были са будни, и сички те стояха отъ горѣ на кораба, и имали са очи те имъ облещени камто оная страна, гдѣто ся надѣваха да отккрыть вождѣленна та сумна.

Преди полунощїе то, кумай два часове, столщій Коломбъ въ преднѣ та кораблена страна, ви-